

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

rant: Peruenit autem diu viuendo in decrepitam senectam. Iste tamen Albertus tertius Rodulphi pater, haec tempora, quae in manibus sunt, tetigit, aut vicina. Rodolphus reliquit Rodolphum filium electorē: & ille Wörmz-laum, de quibus postea. Iohannes quoque tertius reliquit Ericum filium, & ille Ericum cum Alberto. Multae sunt laudes quoque huius Alberti, quod odio latronum multa fecerit, perpeffusq; sit. Quo sine prole mascula moriente, Ericus frater, iam sacris praeclitus ordinibus, apostolica fretus dispensatione, uxorem duxit, paternam ditionem gubernauit, & filium reliquit Ericum III. patrem Bernhardi, Erici, Alberti, Magni: quorum Bernhardus nostram tetigit aetatem, pater Iohannes, nunc superextans: Cuius filius Magnus hodie ducatum inferioris Saxoniae administrat. Electiua dignitas permansit in linea Rodulphi, cuius successio fuit in principatu superioris Saxoniae, in terra de Wörmzenburgo: Sed ea deficiente, iusto ordine redisset ad proximos agnatos, inferioris huius Saxoniae duces: qui detrusi sunt, fauore & gratia marchionum Misnensium: quod suo loco non tacebitur. Sed in viam, digressi, redeamus.

CAPVT VI.

Henrici Imperatoris res, non sine causa Saxonici miscemus, quod in viciniam horum temporum semper Saxonicum genus imperauerit: quorum per Imperium res commemorantes, nunc fini propinquant, relinquere, qui residui sunt, sine culpa non possumus. Igitur agentem Tybure Henricum, nuncij adierunt Friderici Aragonis, Siciliae regis: cum quibus promissa apud Genuam foedera tam cupide constituerat, ut affinitatem quoque regi Siculo honestissimam ultro obtulerit: actumq; imprimis, ut bellum Fridericus subito vicinis Siciliae Ca-

labriu

labris inferens, classem educeret, quam posset maximam,
Pisana & Genuensi coniungendam: quas Imperator ad
se potētissimas nauigare curaret: ipse paulò post Tybure
profectus per Sabinos, Vmbrósque, Perusiā, & inde Are-
tium, amicissimam tunc sibi urbem delatus, vallis Arnæ
superioris oppida & castella, nemine omnino resistere
auso, vi cepit: Confluxerant enim ad eum omnes Gibel-
lini, & Albæ partes Florentini, ac ceteri Hettruriæ exu-
les: quibus deducētib⁹ edocētib⁹que, bellum illud
Imperator gerebat. Ductum est inde ad urbem Floren-
tiam, & castra ad montosam illius partem, nondum mu-
ro cinctam, firmata sunt. Erat tamen fossa, & vallo, fir-
missimis plancis, pluteis, materiâque, spisso vrbs tā com-
munita, vt facile à multitudine quæ inerat defensare-
tur. Nam Lucenses, Miniatensesq; & Senenses immi-
sere suppetias & auxilia. Bononiensibus autem & Fer-
rariensibus, regis Roberti venerat equitatus. Quare Im-
perator oppugnatione abstinens, quam cerneret ineffi-
cacem futuram, incubatione potiri & obsidione consti-
tuit: hinc sede sibi ad S. Saluī monasterium, tertio ab
vrbe stadio in pratorium sumpta, vicina oppida nullo
grauauit onere, quàm vt commeatus in castra ferrēt. Ad
mensē inde vnū & dimidium, hyemis aduentu, rerum
penuria in castris laborari cœptū: & cū hominum sus-
tentationi necessaria, ingenio & industria importādi,
spes aliqua ostēderetur, nullus alendi iumēta & equos,
in illa sterilitate soli, modus apparebat: motis ergo per No-
uembrē castris, Imperator ad Donatianū oppidū, via Se-
nensi, octauo à Florentia milliario cōsedit: & præfecti ex
Gibellinis extorribus Florētinis duo, vnus ad Scarpariā,
alter apud Incisā, attributis Germanorū cohortibus, relē-
cti, capta de Florētinis seruauēre, & simul urbē incursio-
nibus

nibus infestare curarunt. Moratus apud Donatianum
mensens duos Imperator, postquam sementis facienda
spem omnino praterisse, & agrum penitus vastatum
vidit, excedens dixisse fertur: Florentinos, vel socio-
rum vrbi inclusorum auxilio, satis sufficere indigentia
& famis ita cumulanda, vt ante aestatis initium, se, qui
in deditioem recipiat, pariter vocare & orare cogan-
tur. Sed illi alijs armis pugnare statuerunt.

CAPVT VII.

Profectus Donatiano Imperator, primis ad Boni-
cium castris peruenit: vbi oppidum restituit, quod
dudum ante Karolus rex exciderat: dumque hyberna
ibi ducit, Senenses, & proximiores sibi Miniatenses,
Collensesq³, vastatione agrorum, & illatis quandoque
in erumpentes cladibus, agitauit. Intellexerant interea
Florentini abesse non posse, quin vel fame coacti mini-
co Imperatori futura aestate dederentur: quare peti-
tum saepenumero auxilio Robertum regem, cum, vt amicis
subueniret, pervincere non potuissent, deditum vrbi do-
minium, urbem vt conseruaret, impulerunt: nihil in
subiectitis conditionibus acto expressius, quam ne exu-
les quouis tempore, quacunque causa & ratione redu-
ceret: nec tamen alia tunc praesidia rex immisit Rober-
tus, quam quae à Bononia, vt ostendimus, & Ferraria ad-
uenerant: nouo enim bello ipse agitari coeperat: quod
Fridericus rex Siciliae transmissis cum copijs fretis, &
capto Regno tunc intulerat, agentique ad Boniciu Im-
peratoris de Friderici in Calabros aduentu, & Pisano-
rum, Genuensiumq³, parata, vt iusserat, classe, fuit num-
ciatum. Quare, vt cum Roberto, in Neapolitanum re-
gem à Romano pontifice instituto, iure ageret, Pisas se
contulit: Quam urbem praecalam, & vt dicebat, libe-
ram,